

РЕШЕНИЕ

№ 1533

гр. София, 06.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 21.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11075** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 121 - 126 от Закона за държавния служител /ЗДС/.

Образувано е по жалба на Б. Н. Н., със съдебен адрес: С., [улица], ет. 1, чрез адв. Б. С. срещу Заповед № 8401 / 15. 10. 2012 г. на директора на Агенция „Митници”.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон и при издаването и са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че незаконосъобразно не му е удължен срока на неплатения отпуск, поради което бил принуден да подаде молба за напускане. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени процесната заповед. Претендират се разноси. Подробни съображения излага в писмени бележки. Ответникът – Директора на Агенция „Митници”, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото няма представени доказателства за датата на връчване на оспорената заповед, въпреки изричните указания до ответника за това с разпореждането за насрочване на делото, поради което следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок

от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Б. Н. Н., е заемал длъжността „главен експерт” в сектор „Наркотици, оръжия и прекурсори”, отдел „Специализирани дейности”, Дирекция „Митническо разузнаване и разследване” в Централно митническо управление” при Агенция „Митници”, с ранг III младши, по служебно правоотношение.

Със заявление вх. № 94ББ/46 от 15. 10. 2012 г. (стр. 16) Б. Н. е поискал да бъде прекратено служебното му правоотношение по взаимно съгласие, считано от 15. 10. 2012 г.

С обжалваната Заповед № 8401 / 15. 10. 2012 г. органът по назначаването (директора на Агенция „Митници”) е прекратил служебното правоотношение с държавния служител, по взаимно съгласие, на основание чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДСл.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, тъй като съгласно чл. 5, ал. 1, т. 5 от У. правилник на Агенция „Митници”, директорът на агенцията назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях.

Съгласно чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДС, служебното правоотношение се прекратява на следните общи основания - по взаимно съгласие на страните, изразено писмено; страната, към която е отправено предложението, е длъжна да вземе отношение по него и да уведоми другата страна в десетдневен срок от получаването му; ако тя не направи това, се счита, че предложението не е прието.

В конкретния случай, е видно че изявлението на оспорващия до органа по назначаването, с което е изразил изричното си желание да бъде прекратено служебното му правоотношение е отправено на 15. 10. 2012 г. и още на същия ден е издадена оспорената заповед, с която фактически органа е приел това изявление и прекратил служебното правоотношение на Н..

В случая е налице подадено писмено заявление от страна на държавния служител, което е прието от страна на органа по назначаване в законовия срок. Предвид на това, съдът намира, че законосъобразно е прекратено служебното правоотношение на Н., тъй като е изпълнен фактически състав на чл. 103, ал. 1, т. 1 от ЗДС.

Действително по делото е налице заявление вх. № 94ББ/46 от 03. 09. 2012 г. (стр. 11) от страна на Н. за ползване на неплатен отпуск в размер на 1 година, считано от 10. 09. 2012 г., като същия му е необходим във връзка с предстоящото му встъпване в правоотношение с Мисията на Европейския съюз в областта на Върховенството на закона в К..

Със Заповед № О-1858 / 05. 09. 2012 г. на директора на Агенция „Митници” е разрешен неплатен отпуск на Б. Н. Н. считано от 10. 09. 2012 г. до 14. 10. 2012 г. включително.

Със заявление вх. № 94ББ/46 от 12. 10. 2012 г. (стр. 13) от страна на Н. е поискано да бъде удължен ползвания неплатен отпуск в рамките на едногодишния срок, считано от 15. 10. 2012 г., на основание чл. 64, ал. 2 от ЗДС.

С писмо рег. № 94ББ/46 от 12. 10. 2012 г., е отговорено на жалбоподателя, че няма правно основание за удължаване на срока на неплатения отпуск.

Съдът намира, за неоснователни изложените в жалбата доводи, че жалбоподателя бил принуден да подаде заявление за напускане, след като не му бил разрешен поискания от него неплатен отпуск.

На първо място, по делото няма представени доказателства за извършена „принуда“ по отношение на държавния служител. Безспорно е, че държавния служител сам е подал заявлението за прекратяване на служебното правоотношение по взаимно съгласие, което е уважено от страна на директора на Агенция „Митници“.

В случай, че Н. не е искал да бъде прекратено служебното му правоотношение по взаимно съгласие, същия не е следвало да подава такова заявление. В този случай е било възможно служебното правоотношение да бъде прекратено на друго основание, включително и по инициатива на органа по назначаването и държавния служител да докаже незаконосъобразността на това прекратяване.

Предвид гореизложеното заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Заповедта съответства на относимите материалноправни разпоредби, на изискванията за форма на индивидуалните административни актове и на целта на закона. Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и не са на лице основания, по смисъла на чл. 146 АПК, които да обуславят отмяна на оспорената заповед.

При този изход на спора ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, да заплати на ответника сторените разноси, каквото искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, беше направено своевременно.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Н. Н., срещу Заповед № 8401 / 15. 10. 2012 г. на директора на Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Б. Н. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: